

Barne- og Likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Oslo, 1. desember, 2009

Att Gudrun Brottveit

HØRING – NOU 2009:8: KOMPETANSEUTVIKLING I BARNEVERNET

Norsk Fosterhjemsforening takker for invitasjonen til å være med på å gi innspill med tanke på kompetanseutvikling i barnevernet – kvalifisering til arbeid i barnevernet gjennom praksisnær og forskningsbasert utdanning.

Norsk Fosterhjemsforening vet mye om hvordan barnevernet fungerer rundt om i landets 430 kommuner, gjennom kontakten vi har med våre medlemmer. Det vi ser stemmer godt overens med det som kommer frem i høringen, nemlig at

- Barnevernets arbeidsfelt innbefatter mange kompliserte og krevende oppgaver. Det er mange vanskelige vurderinger. Vi ser for mange eksempler på at det ikke fungerer godt nok.
- Kunnskap om betydning av tidlig innsats er viktig. Fylkesnemnda må oppdateres på dette området. Faginnsett og kunnskap om forskning på dette feltet må det kreves også at fylkesnemnda sitter inne med. I tillegg må de barna som får tidlig hjelp, få tilstrekkelig hjelp. De fleste av barna som ikke kan bo med sine foreldre, plasseres i fosterhjem. Oppfølgingen av fosterbarn og fosterforeldre er et spesialfelt innen barnevernet som trenger å styrkes.
- Barnevernets historie med intensjoner og forhåpninger og metoder må vi ha med oss. Vi vet at virkeligheten viser mer eller mindre positive erfaringer. Det er fremdeles slik at virkeligheten ikke når opp til intensjonene og forhåpningene.
- Tiltak som styrker barnevernets faglige troverdighet og posisjon i samfunnet hilser vi hjertelig velkommen.

Norsk Fosterhjemsforening

Storgata 10 A, 0155 Oslo

Tlf 23 31 54 00 E-post: post@fosterhjemsforening.no

Foretaksnummer. 956 862 779 MVA

www.fosterhjemsforening.no

Så til de konkrete områdene vi er bedt om gi uttalelse til:

Faglig innhold i grunnutdanningene, kvalitetskrav til studieopplegg, turnusordning og autorisasjon. Opprettelse av nasjonalt fagråd og styrking av det generelle utdanningstilbudet gjennom master og doktorgradstudier. Studentrekruttering og forholdet mellom utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet.

Det juridiske er bedre ivaretatt enn det sosialfaglige

Studiene favner bredt og over for mange emneområder uten mulighet til å fordype seg tilstrekkelig, verken i ferdigheter eller teori. Saksbehandlere i barnevernet har tilgang på juridisk kompetanse når sakene skal i fylkesnemnda. Mange kommuner har ansatt advokater til dette, ellers må de leie inn kompetanse som tar det juridiske ansvaret i sakene. Arbeidet rettet direkte mot barn og unge og deres familier står saksbehandler ofte alene med. Her er det ikke slik systematisk tilgang på kompetanse og bistand som i det juridiske. Kanskje opprettes det en sakkyndig psykolog, men dette fungerer ikke på langt nær så systematisk som støtten på det juridiske området.

Saksbehandling går på bekostning av direkte arbeid med barn og unge

Saksbehandling tar også mye av barnevernsarbeideres kapasitet. Dette er oppgaver som må utføres og som er lovpålagte. For eksempel å utføre undersøkelser i henhold til frister, skrive planer og rapporteringer. Likeledes samarbeidet med andre sektorer og ansvarlige etater, institusjoner og frivillige organisasjoner når dette er påkrevd. Utsatte barn, ungdom og deres familier er barnevernets viktigste samarbeidspartnere. Saksbehandling tar så stor plass at det går utover behandling av mennesker og på bekostning av ivaretaging og sosialfaglig arbeid med barn og ungdommer.

Turnus og autorisasjon vil styrke utdanningen

Utdanningene har vesentlige mangler når det gjelder barnevernfeltets kjerneområder. Og praksis er ikke nok vektlagt. En turnusordning med veiledet praksis etter avsluttet bachelorutdanning vil styrke den praktiske og profesjonelle kompetansen. I tillegg vil det gi mulighet for fruktbart samarbeid mellom praksisfelt og utdanningsinstitusjonene. Norsk Fosterhjemsforening støtter også autorisasjon etter endt gjennomføring og godkjent turnusordning. Som en tilleggs effekt tror vi på at dette vil ha legitimerende virkning på barnevernsarbeiderens stilling og status.

Master og doktorgrad

Norsk Fosterhjemsforening har tro på mastergradseksamen for utførelse av enkelte ansvars og arbeidsområder i barnevernet, særlig barnevernfaglig ledelse. Mastergraden må rettes direkte mot arbeid i barnevern og gi rom for faglig fordypning og spesialisering innen et eller flere barnevernsfelt. Her kan sette fokus på fosterhjemsarbeid som et viktig område. Doktorgrad i barnevern vil gi vitenskapelig videreutvikling og kompetanseheving av barnevernfeltet og gi mulighet for å integrere forskning i fagmiljøenes utdanningsoppgaver. Det vil styrke praksisfeltet og skape nærhet mellom utdanning og praksis. Norsk Fosterhjemsforening ønsker det velkommen!

Barn og unge og familier som skal stå til tjeneste for barnevernet tilhørere ikke en gruppe som står opp og stiller krav. Derfor er dette forslaget til kompetanseheving i barnevernutdanningen meget kjærkomment.

Med vennlig hilsen

Tove M S Wahlstrøm
Generalsekretær

Lajla Husvik
Fagkonsulent